

N:o 104.

Af Herr C. J. Grafström: Angående tillåtelse för frivilliga skarpskytteföreningar att inlösa å Kronans förråder befintliga, till krigsbruk odugliga exercisgevär.

De frivilliga skarpskytte-föreningarne hafva, som bekant är, från Kronans förråder utbekommit ett antal till exercis användbara, men till krigsbruk otjenliga gevär. Dessa skola, då de till förråden återlemnas, finnas i *oförsämradt* skick, eller ock inlösas till det sednast bestämda priset af 3 R:dr för hvarje gevär.

En hvar torde lätt inse, att gevär, som begagnas till exercis, under årens lopp måste betydigen försämras och slutligen blifva, åtminstone såsom sådana, nästan värdelösa. De kunna då icke i Kronans förråder återtagas, emedan de finnas i *försämradt* skick, utan måste inlösas mot ett pris, som de då icke mera äro värda.

Det torde icke vara obekant, att skarpskytteöfningarne kosta de deri deltagande både mycken tid, möda och penningar samt att ganska stora enskilda uppoffringar blifvit gjorda för desamma. Skarpskytterörelsen har icke varit förgäfvad; den har verkat godt i många riktningar och varit i flera afseenden välgörande för fosterlandet. Jag har derföre föreställt mig, att det vore billigt och välbetänkt, om någon lindring kunde beredas skarpskytteföreningarne derigenom, att inlösningspriset för exercisgevären nedsattes så, att deras inlösen icke blefve allt för betungande. Jag är dessutom öfvertygad, att detta skulle vara äfven för Staten ekonomiskt fördelaktigt, ty om gevären skola återställas till förråden, uppkomme utan tvifvel icke obetydliga besigtningkostnader, hvarförutan de nästan fullkomligt värdelösa vapnens magasinering och vård ej lära aflöpa utan fortfarande kostnader.

Med anledning häraf får jag vördsamt föreslå, att Riksdagen behagade i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla,

att frivilliga skarpskytteföreningarne må ega att, emot ett pris af 50 öre för stycket, inlösa från Kronans förråder till låns bekomna, till krigsbruk odugliga exercisgevär.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.
Stockholm den 26 Januari 1869.

Carl J. Grafström.